

До Міжнародного жіночого дня

ЖІНКА, ЩО НАДИХАЄ

Коли зустрінеш цю милу, але вже немолоду жінку, в якої біла сивина спадає над чолом, бо має 83 роки, то тебе вразить її беззахисно-дитячий і теплий погляд синіх очей. Добро випромінюють ці очі. І це не обман, а так воно і є. Хто її знав, знає, той жодного разу не чув роздратованого чи підвищеного голосу. Врівноваженість, жіноча цнотливість, порядність, доброзичливе ставлення до людей, властиві цій жінці. У ній палає вогонь любові, душевної теплоти і доброти, якої вистачає на всіх. Готовність втішити, попідкуватись про когось, сказати потрібне слово - її єство.

І все це вона, шановна **Ольга Петрівна Циганок, член жіночого клубу "Відрада"**.

Не завжди доля була до неї прихильною. Та не заповнилась її душа гнівом, образою, відчаєм, коли в 14 років втратила маму і коли не реалізувала свою мрію стати лікарем, бо тато не дозволив вступати до вузу, коли втратила молоду доньку, що цілих 20 років хворіла, і плакало материнське серце, коли залишилась вдовою в 57 років, коли втратила зятя.

А навпаки - надихала свою доньку Людмилу поборотись з долею, перемогти горе, подавала приклад стійкості та витривалості. Людмила вдячна матусі за підтримку, за слухні поради, наслідуючи її тепер в усьому.

А внучки Даша, Настінька та правнучки Владислав та Лізонька платять любов'ю, ніжно називаючи Олею. Владислав обіцяє, коли виросте, відремонтувати бу-

динок на сучасний лад. Вона ж його навчила читати, співати народних пісень і про Сагайдачного, і про Дорошенка, навчила віршів.

Ольга Петрівна - різностороння особистість. Захоплюється поезією, піснею.

А ще має талант кондитера. Які пироги, булочки, кекси, рогаики вона випікає! Адже у випічку вкладає душу. І своє вміння передає своїм подругам по клубу.

А як цінували її на роботі! Цілих 40 років пропрацювала у відділеннях зв'язку Воронежа і Шостки. Обов'язковість, почуття такту, скромності вирізняло її серед інших. Для колег вона була прикладом, як треба обслуговувати людей.

Одним словом, Ольга Петрівна - сильна і слабка, водночас вмє любити і поважати, страждати і прощати, віддавати частинку себе, відчувати себе потрібною. Оце все те, що називається бути жінкою.

І так пасують її образу слова П.А. Грабовського:

...Такої щирої, простої, -

Вже більше, мабуть, не знайти.

Таку не часто скинеш зором,

Такою тільки що марить...

А раз зустрінеш ненароком -

Навіки долю озарить!

І ось така жінка, як Ольга Петрівна, хай буде взірцем, прикладом людяності для всіх та надихає нас на добро.

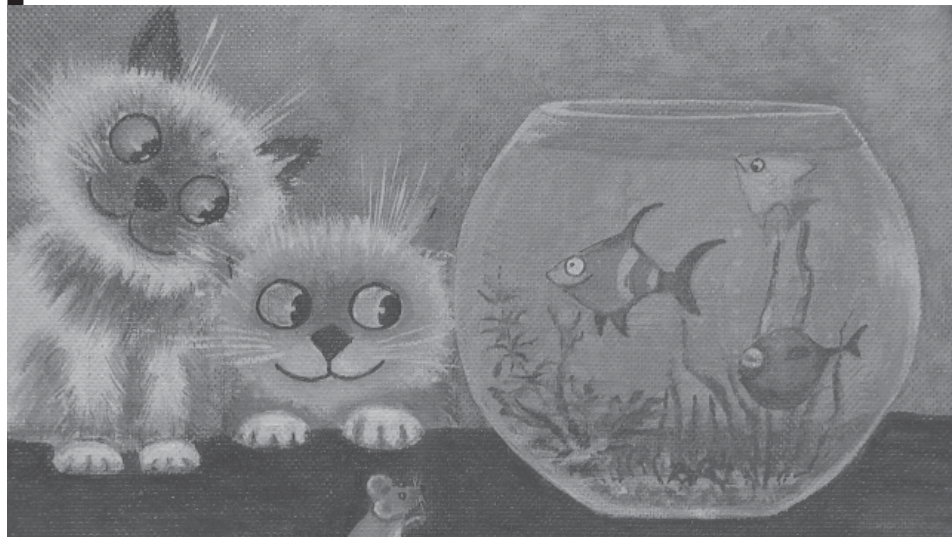
В. Лисоконь, член жіночого клубу "Відрада"

Виставка

ЦЕНТРАЛЬНУ БІБЛІОТЕКУ ОКУПУВАЛИ КОТИ

Котоманію називають справжнім брендом Центральної бібліотеки. Ця виставка присвячена Всесвітньому дню котів і відкривається традиційно протягом 20 років у перший день весни.

ція "Турбота". **Лілія Шляхова, заступник голови правління ГО "Турбота"**, зазначає, що цього разу вони представили лише дві роботи у техніці випалювання по дереву. Пан **Сергій**, автор цих робіт, зізнався, що його улюблений кіт - це Матроскін з мультфільму "Простаквашино". Представників організації дуже вразила фантазія учасників, і вони збираються наступного року теж представити більше своїх творів, присвячених котам.

Наталія Харитоновна, директор Центру культури і доз-

вілля, пояснює, що котики для людей старшого віку - це найбільші улюбленці: "Внуки, правнуки дорослішають, роз'їжджаються, а коти залишаються. Це найкращі і найтепліші друзі". Жінка говорить, що цього разу через постійні катаклізми її кіт, намальований акрілом, зображений сумним, в очікуванні добрих новин і весни.

Прикметно, що на цю виставку шосткинців навіть не потрібно запрошувати, більшість відвідувачів бібліотеки знають, коли і де буде експозиція і залюбки відвідують її. Котиками можна помилуватися щодня, крім п'ятниці, з 10.00 до 18.00 до 22 березня.

Вікторія ГОРШКОВА

Вперше приймає участь у виставці фаховий коледж ім. Івана Кожедуба. **Викладач Надія Шевцова** розповіла, що студенти з різних груп представили біля 40 робіт. Студентка **Олена Журавель** котів ішила, і малювала, і активно брала участь в оформленні куточка коледжу. Студенти навіть вирішили провести лотерею, вартість квитка 20 гривень, а вилучені кошти будуть спрямовані на благодійність.

Ще одні новачки - це громадська організа-

Порятунок

У ШОСТЦІ ПОНАД ГОДИНУ ВОЛОНТЕРИ ВИТЯГУВАЛИ З П'ЯТИМЕТРОВОЇ ЯМИ ВІВЧАРКУ

Подія сталась по вулиці Привокзальній. Місцевий сторож побачив, що у глибокій ямі сидить вівчарка. Він відразу зателефонував волонтерам.

Працівник КП "Зеленбуд" Микола Небилиця та волонтери ГО "Чотири лапи" Ірина Бурбулиха та Наталія Ричкова прибули на місце через пів години після дзвінка. Без спеціальної амуніції вони спустились до переляканого собаки, який не хотів їх підпускати до себе. Скільки він просидів у ямі - невідомо. Волонтери довго розмовляли з величезним, кудлатим псом, аби наблизитись до нього.

Поки **Микола Небилиця** розмовляв з собакою, волонтер **Ірина Бурбулиха** наблизилась до чотирилапого та вколола йому заспокійливе, аби мати змогу витягнути кудлатого нагору. Почекавши ще 40 хвилин, поки подіє препарат, волонтери повантажити тварину на ковдру та вдвох потягли нагору.

Проте, виявилось, що знайти врятованій собаці місце перетримки не вдалось. Залишити його на вулиці було не можна, адже він все ще перебував під дією препарату, а тому міг потрапити під колеса автівки, або просто замерзнути у снігу.

Прихистити вівчарку на деякий час згодився **Микола Небилиця**.

Пізніше знайшлись господарі Мухтара, який втік з приватного домогосподарства, поки хозяйка була на роботі.

Євгенія ПАВЛОВА